۵۰ اقتصاد سیاسی جهان

مالی، بسیار خوش بینانه است که معتقد باشیم تقاضا برای واردات، حتی در سال ۲۰۱۰ دوباره به حال اول بازمی گردد. در ماه آوریل، صادرات چین ۲۲/۶ درصد کاهش یافت. بدتر آن که حتی این کاهش عظیم هم نمی تواند انتهای بحران باشد، چراکه انتظار می رود طی سال ۲۰۰۹ صادرات ۱۹ درصد کاهش یافته و تنها در سال ۲۰۱۰ به مقدار نامحسوسی بهبود یابد.

از طرف دیگر، در سه ماهه نخست سال، عوامل متعددی دست به دست هم دادند و توانستند میزان خرده فروشی را افزایش دهند، به طوری که در ماه آوریل، نرخ سالانه خرده فروشی نسبت به دوره مشابه قبل ۱۴/۸ درصد افزایش یافت. دلیل این امر دولت باشد که از ارایه کوپن برای کالاهای مصرفی دولت باشد که از ارایه کوپن برای کالاهای مصرفی تا تخفیف برای کالاهای الکترونیکی در مناطق درآمد در سه ماهه نخست سال به کُندی گرایید، اما به دلیل کاهش شدید سطح قیمتها، قدرت خرید واقعی مصرف کننده افزایش یافت. به اعتقاد کارشناسان، این روند در نیمه دوم ۲۰۰۹ ادامه نخواهد یافت و تأثیر محرکها کمرنگ خواهد شد.

بازگشت به فرصتهای خوب، نه فرصتهای بزرگ

در حالی که این عوامل حاکی از هشدار در مورد چشمانداز بهبود وضعیت اقتصادی چین است، رشد ۶/۵ درصدی طی رکود جهانی، همچنان عملکردی قابل ملاحظه به شمار میرود. به نظر میرسد روند سرمایهگذاری – البته با سرعتی کمتر – همچنان افزایش یابد. در این میان، رونق قابل توجه فروش مسکن در ماههای گذشته – حتی با قیمتهای پایین – نشان میدهد که بهبود سرمایهگذاری در املاک زودتر از حد انتظار رخ خواهد داد. به علاوه برای روزهای باقیمانده سال، با توجه به آن که بسیاری از شرکتها تاکنون تسهیلات اعتباری خود را تأمین کردهاند، حتی اگر سیاست پولی تعدیل شود، تأثیر آن بر سرمایهگذاری چشمگیر نخواهد بود.

مسأله حایز اهمیت آن است که سرمایه گذاری - حتی به صورت زیرساختی - برای گسترش ظرفیت تولید طراحی شده است و تولید، نیازمند یک مصرف کننده نهایی است. در گذشته، تقاضای خارجی زیاد، جذب کننده عرضه فراوان کالاهای چین بود که آهنگ توسعه اقتصادی را به عددی دو رقمی رساند، اما اکنون بدون بهبود در بازارهای سازمان ممکاری اقتصادی و توسعه (OECD) و یا افزایش چشمگیر مصرف داخلی، برای چین سخت خواهد بود که در آیندهای نزدیک بتواند به نرخ رشد پیشین خود بازگردد.

اروپا در بحران **باتلاق یورو**

اقتصاد حوزه یورو سریع تر از آنچه که همگان از آن واهمه داشتند، در حال فرو رفتن در رکود است.

کشورهای حوزه یورو در حال فرو رفتن در باتلاقی هستند که حتى در صورت بهبود اوضاع اقتصاد جهان، راهی بسیار سخت و طولانی برای خروج از آن و بازگشت به دوران رونق در پیش خواهند داشت. آمار و ارقامی که در نیمه ماه مه منتشر شد، نشان داد که محصول ناخالص داخلی در ۱۶ کشور حوزه یورو در سه ماهه اول ۲۰۰۹ در حدود ۲/۵ درصد سقوط کرده است؛ کاهشی که ۱۰ درصد از آنچه که تحلیل گران از آن بیم داشتند بیشتر است. در میان این کشورها، آلمان که از اقتصاد قدرتمندی برخوردار است، کاهش بیشتری را تجربه کرده است. در سه ماهه پیش از آغاز ماه مارس، محصول ناخالص داخلي اين كشور كاهش ۳/۸ درصدی را تجربه کرد که از زمان آغاز بحران در سال گذشته، حدوداً ۷ درصد سقوط کرده است. در این مدت، محصول ناخالص داخلی ایتالیا در حدود ۲/۴ درصد و اسپانیا ۱/۸ درصد کاهش یافته و کاهش ۱/۲ درصدی این نرخ در فرانسه – با این که فراتر از هر استاندارد طبيعي است - يک رونق محسوب می شود. این ارقام، تأکیدی است بر این واقعیت که منطقه يورو به واسطه بحران جهاني، بيش از هر منطقه ثروتمند دیگری در آمریکا و بریتانیا و بزرگترین بازارهای صادرات جهان، دچار آسیب شده است.

از طرف دیگر، با قطع مخارج در کشورهای منطقه یورو به علت کمبود اعتبار، مشکلات مذکور به عرضه کنندگان منتقل می شوند. به همین دلیل، بهایی که آلمان تاکنون برای اتکا به صادرات پرداخته بیشتر از بهایی است که کشورهای آنگلوساکسون به علت وابستگی به اعتبار و افزایش قیمت مسکن پرداختهاند.

از زمان فروپاشی بانک لیمن برادرز در ماه سپتامبر، تولیدکنندگان وابسته به صادرات، بیشترین آسیب را متحمل شدهاند. به عنوان مثال، اسلواکی به عنوان تازهترین عضو منطقه یورو، با سقوطی ۱۱/۲ درصدی در میزان محصول ناخالص داخلی خود، در سه ماهه اول سال جاری روبهرو شد که علت این امر وابستگی شدید اقتصاد این کشور به صنعت خودروسازی بوده و سبب شده خسارات وارده بر اقتصاد اسلواکی حتی از آلمان هم سنگین تر باشد.

از سوی دیگر، اگرچه بحران مالی اخیر به دلیل وضعیت جهانی مسکن و سقوط اعتباری به وجود

آمده است، اما کشورهایی همانند آلمان و ژاپن که اقتصادشان بیشتر از همه دچار آسیب شده، برای رسیدن به رونق اعتباری هیچ تلاشی نکردند. در این میان، برخی کشورها که اقتصادشان کمتر درگیر بحران بوده است، حداقل از نظر محصول ناخالص داخلی، روند بهتری را تجربه کردهاند. به عنوان مثال، با این که رکود ساخت و ساز در اسپانیا مشکلاتی همانند بیکاری و کاهش درآمدهای مالیاتی را به وجود آورده،

اما اقتصاد این کشور، کمتر از آلمان دچار رکود شده است.

از طرف دیگر، علیرغم همه گیر شدن موج بحران در اروپا، مردم این قاره کمتر از اهالی آمریکا یا بریتانیا آن را حس میکنند. این امر به دلیل بازارهای کار غير قابل انعطاف اروپا است كه ممكن است مانع از رشد اشتغال در این قاره شوند، اما در عوض از روند پُرسرعت تعدیل نیرو در زمان رکود نیز جلوگیری می کنند. گفتنی است نرخ بیکاری آلمان در سال گذشته تغییر چندانی نکرده است. بدترین آمار اشتغال در میان کشورهای حوزه یورو، متوجه کشورهای ایرلند و اسپانیا است که نرخ بیکاری در آنها طی سال گذشته تقریباً ۲ برابر شده است. ایرلند یکی از منعطف ترین اقتصادهای منطقه یورو به شمار میرود و اسپانیا هم گرچه انعطافناپذیری خود را حفظ کرده، اما در زمان اوج رونق اقتصادي، تنها يک سوم کارگران اين کشور از قراردادهای ثابت برخوردار بودند که این امر باعث خواهد شد، اشتغال در این کشور به سرعت و به راحتی از بین برود. در هر دو کشور، بسیاری از شغلها - به خصوص در صنعت ساختمان به دلیل سقوط شدید ساخت و ساز مسکن - در حال از بین رفتن است.

«اقتصاد ایران»/ تیر ۱۳۸۸

با همه این اوصاف، شرایط موجود نشان دهنده این مسأله است که اوضاع فعلی اقتصاد جهان به زودی بهبود نخواهد یافت. گرچه شاخصهای فعالیت تجاری در سراسر حوزه یورو مجدداً روند صعودی پیدا کردهاند، اما این دلیلی بر بهبود شرایط اقتصادی نیست، بلکه نشانه ای از سرعت کُند کاهش محصول ناخالص داخلی در سه ماهه کنونی به شمار می رود. برای رسیدن به بهبود قابل توجه در شرایط اقتصادی، راهی طولانی در پیش است، چراکه شرکتها بدون تعدیل نیرو نمی توانند برای همیشه با زیان های به وجود آمده دست و پنجه نرم کنند که این موضوع، به معنی افت مجدد و دور شدن از شرایط رونق است.

انتخابات لبنان، نشانههایی روشن برای آمریکا؟

حزب الله در مقابل ۱۴ مارس

در حالی که بسیاری از تحلیلگران سیاسی جهان، پیروزی ائتلاف حزب الله را محتمل میدانستند، ائتلاف ۱۴ مارس با به دست آوردن اکثریت آرا به پیروزی دست یافت.

برگزاری انتخابات لبنان و مشخص شدن نتایج آن، تحلیل های متفاوتی در محافل سیاسی به همراه داشت. این که رأیدهندگان لبنانی از پیروزی ائتلاف مورد حمایت آمریکا در انتخابات پارلمانی حمایت کردند، دلایل داخلی زیادی دارد، اما تحلیل گران سیاسی تا حدودی آن را به تلاش باراک اوباما برای نزدیک شدن به جهان اسلام و عرب نسبت میدهند. در این رابطه، جامعهشناسی عربستاني معتقد است كه سخنراني اوباما در قاهره نقش مهمي در خنثي كردن تفكر ضد آمريكايي داشته و حاوي پیام مصالحه بوده است. بسیاری از تحلیل گران پیشبینی كرده بودند كه ائتلاف تحت رهبري حزبالله – كه به دليل داشتن حمايت شيعياني كه بخش وسيعي از مردم لبنان را تشکیل میدهند و در دولت لبنان یک صاحب قدرت به شمار میرود - به سادگی پیروز خواهد شد، اما در آخر، ائتلاف متحد أمريكا با به دست أوردن ٧١ كرسي به پیروزی رسید و این در حالی بود که گروه مخالف، تنها ۵۷ کرسی به دست آورد. گرچه قضاوت قطعی در مورد نتیجه یک انتخابات مشکل است، اما به نظر میرسد برای اولین بار در طول مدتها، اتحاد با آمریکا به شکست در خاورمیانه منجر نشد و از آنجا که لبنان همیشه عرصه آزمایش مهمی بوده است، این مسأله می تواند تغییرات با اهمیتی در منطقه ایجاد کند.

پس از سخنرانی اوباما در مورد ایجاد رابطه با مسلمانان – که هنوز در ذهن لبنانیها تازگی دارد – تحلیل گران به اقداماتی که دولت آمریکا از زمان روی کار آمدن خود انجام داده است اشاره میکنند. اکنون آمریکا به جای مقابله با متحدان حزبالله، در حال زمینهچینی

پیشبینی می شود که در سال جاری، بیکاری در آلمان و دیگر کشورها افزایش یابد و تا سال ۲۰۱۰ نیز ادامه داشته باشد. تعدیل نیرو – حتی در مواقعی که هزینهبر باشد – برای جلوگیری از میزان سقوط محصول ناخالص داخلی، مسألهای غیر قابل اجتناب است. بر این اساس و بر طبق برآورد کارشناسان اقتصادی، بانک مرکزی اروپا اکنون خود را برای رکودی طولانی مدت آماده می کند و به همین منظور در نظر دارد وامهای نامحدود یک درصدی ۱۲ ماهه پیشنهاد کند. رکود جهانی به باتلاقی تبدیل شده و هر کشوری که تاکنون در آن فرو رفته، راه طولانی و سختی برای خروج پیش رو دارد.

است. مسیحیان نیمی از ۱۲۸ کرسی مجلس را به خود اختصاص دادهاند و نیم دیگر در میان سنّی، شیعه، دروزیه و چندین فرقه دیگر تقسیم می شود. در انتخابات اخیر، شیعیان از حزبالله و گروه مخالف حمایت کردند، در حالی که سنّیها و دروزیه به اکثریت رأی دادند. در این میان، رقابت اصلی میان مسیحیان برقرار بود که آن هم بین احزاب مختلف تقسیم شده بود و به نظر میرسد ائتلاف سني تحت حمايت آمريكا توانست مبارزه منفى حساب شدهای را رهبری کند و تنشهایی فرقهای به وجود آورد. اما در این میان، گروه مخالف تسلیم نشده وحزبالله و متحدانش، ائتلاف ۱۴ مارس را به عنوان يكي از احزاب مورد حمايت آمريكا، به اجازه دادن براي دخالت آمریکا در امور لبنان متهم کرده و آن را عامل اسراییل خواندهاند. پس از دیدار معاون رییسجمهور آمریکا از لبنان در اواخر ماه مه، به نظر ميرسيد تهديد وي - مبنى بر این که اگر گروه مخالف به پیروزی برسد کمکهای مالي را از اين كشور خارج خواهد كرد - در واقع شكست آن را تضمین کرد. اما اکنون برخی تحلیل گران سیاسی معتقدند که ممکن است جوزف بایدن با مشخص کردن گزینه مورد نظر خود به رأیدهندگان در انتخابشان کمک كرده باشد كه يا به اتحاد با آمريكا، فرانسه و هم پيمانان منطقه همانند مصر و عربستان سعودي تسليم شوند و يا اتحاد با سوريه، حزبالله و حماس را بپذيرند.

نتایج نهایی به دست آمده نشان می دهد که ۵۴/۸ درصد از رأی دهندگان واجد شرایط در انتخابات حضور یافتند که این رقم، بسیار بیشتر از ۲۸ درصدی است که در انتخابات سال ۲۰۰۵ رأی داده بودند. پارلمان لبنان بار دیگر تقسیم بندی خواهد شد، اما به اکثریت جدید اختیار کامل داده نخواهد شد تا به تنهایی امور را در کنترل بگیرد. مجلس جدید برای تشکیل یک دولت، مشروعیت کافی دارد، اما این مشروعیت تا حد زیادی نمادین است. بر این اساس، محتمل است که گروه اکثریت به منظور حفظ ثبات، با تشکیل یک دولت که اعضای مخالف را هم در خود داشته باشد موافقت کند. ردن اکثریت ارا به پیروزی دست یافت. برای ارایه پیشنهاد مذاکراه با آنها است و دیگر، متحدان خود را در دولت لبنان تحت فشار نمی گذارد تا به صورت مرکز مطالعات سیاسی لبنان، اوضاع در لبنان به قدری گویا است که افراطیون دیگر نمی توانند روندی ضد آمریکایی در پیش گیرند. در همین راستا، "اسامه صفا" معتقد است آمریکا در حال حرکت به سمت مسیری جدید است. برای رژیم صهیونیستی سخت کند، زیرا همیشه از هراسی که در مورد نفوذ و قدرت حزب الله وجود داشته، به نفع مذاکرات صلح با فلسطین هم اثر گذاشته و آن را از مسیر خود دور کند؛ تاکتیکی که بسیاری از تحلیل گران آن را به بنیامین نتانیاهو نسبت می دهند.

با این وجود، عوامل بسیار دیگری در صحنه وجود دارند که به آمریکا ارتباطی پیدا نمی کنند. انتخابات لبنان در تغییر موازنه قدرت در کشوری که حزبالله به مراتب نقش پرقدرت تری دارد، تأثیر چندانی نداشته است. گروه مسیحیان که تاکنون نقش میانهروتری داشتهاند – و از قدیم به سوی آمریکا متمایل بودهاند – در هیچ نقطه دیگری در منطقه دارای قدرت سیاسی نیستند. بنابراین، هفتهها و شاید ماهها طول بکشد که کلیه احزاب در مورد ترکیب دولت جدید به توافق برسند. در نتیجه می توان اظهار داشت عجز و ناتوانی دولت لبنان – که اغلب به آن دچار است – ممکن است همچنان ادامه داشته باشد.

در لبنان، قدرت میان خطوط فرقهای تقسیم شده